

Castell de Veciana

Veciana

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Veciana
Emplaçament Al capdamunt del turó
Alçada: 576

Coordenades:

Latitud: 41.65608
Longitud: 1.4878
UTM Est (X): 374089
UTM Nord (Y): 4612697

Classificació

Número de fitxa 08297 - 81
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval
Segle XI-XII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: No es conserven restes visibles
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs National Monument Record – Defensa
inspire:
Observacions protecció: BCIN, Monument històric 1723; R - I - 51 - 5756/ BOE 5/05/1949
Data aprovació: dv., 22/04/1949 - 12:00
Número inventari Si (1927 IPA)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada

Titular: 4228211CG7142N0001BL
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dc., 13/08/2014 - 02:00

Descripció

En la part més alta del turó al voltant del qual s'ha desenvolupat el nucli de Veciana queden unes petites restes del que podria haver estat l'antic castell de Veciana. Al seu costat hi ha el que havia estat l'antiga casa consistorial que separa aquestes restes de l'església de Sant Miquel de Veciana, que seria l'església del propi castell. Quan Bolòs (1992) descriu aquestes restes ja diu que la seva adscripció tipològica i cronològica presenta seriosos problemes ja que tant es podrien tractar del castell com de restes més recents. Malgrat tot, sense una recerca arqueològica no es pot dir res més. Les restes presenten una planta quadrada de vuit metres de costat, amb un gruix de 60 cm. A la banda sud del mur oriental s'adossa una construcció, a l'interior, de planta circular i lleugerament rectangular (3,2 x 3,4 m) a l'exterior. Del costat nord-est en surt un mur en angle que va cap a llevant. La porta era al mur meridional. Les parets eren formades per carreus poc treballats, de mida mitjana, poc o molt arrencats.

Observacions:

Un estudi de Cabestany i Matas (1997) demostra com gran part dels castells termenats de la marca Gaià-Penedès tenen les capelles amb l'advocació de l'arcàngel Sant Miquel, amb una clara funció de protector dels guerrers que defensaven el castell, en una zona de frontera i de forta conflictivitat.

Història

El primer document que parla del castell de Veciana està datat l'any 1045. Es tracta del testament de Bernat Guifré de Balsareny que el cedeix a la seva esposa, Guasca, i que després de la mort d'aquesta es traspassi a la seu de Vic. L'any 1089 el bisbe de Vic, Berenguer Seniofred de Lluçà l'infenda a Ramon de Cervere. Set anys més tard (1096) ens trobem que Guerau Alamany (III) jura fidelitat al comte de Barcelona pels castells de Copons, Montfalcó, Tauladell i Veciana. Durant tot el segle XII resta sota el domini dels Alamany; en un document de l'any 1193, Guerau Alamany (V) lloga el castell al seu nebot, Guerau, el qual el 1210 cedí tots els drets sobre el castell al monestir de Santes Creus. Al segle XIV, el rei Pere III vengué a carta de gràcia diversos llocs entre els quals es trobava Veciana, a Joan de Montbui. L'any 1392, Joan I, cedí Veciana a Mateu de Calders, el qual l'incorporà a la baronia de Segur, jurisdicció que tenien com a feudataris dels vescomtes de Cardona. Vers l'any 1707, tant la baronia de Segur, com el castell de Veciana passaren als Copons, fins a finals del segle XVIII, quan fou traspassat als Grimau, i tot seguit a la família Vilallonga, actual propietària.

Bibliografia

AA.VV (1976). Els castells catalans. Rafael Dalmau editors, vol. V. Barcelona, pàgs. 432-442. AA.VV (1992). Veciana; dins PLADEVALL i FONT, Anotni (dir). Catalunya romànica, vol. XIX, el Penedès i l'Anoia. Enciclopèdia catalana. Barcelona, pàgs. 517-526. CABESTANY i FORT, Joan Francesc i MATAS BLANXART, Maria Teresa (1997). Advocació de Sant Miquel a les capelles dels castells de la marca del Gaià i del Penedès (s. X-XI); dins Cahiers de Saint Michel de Cuxa, vol. XXVIII. FORT i COGUL,

Eufemià (1972). El senyoriu de Santes Creus. Fundació Vives Casajuana. Barcelona. GENERALITAT DE CATALUNYA (1997) Inventari del patrimoni cultural immoble. Patrimoni Arquitectònic. Barcelona. GENERALITAT DE CATALUNYA (1997) Inventari del patrimoni arquitectònic de Catalunya: l'Anoia.. Barcelona, pàgs. 231-237. MIQUEL i ROSSELL, Francesc (1945-47). Liber Feudorum Maior, 2 vols. CSIC. Barcelona. PLADEVALL i FONT, Antoni (1982). La Segarra calafina; dins Gran Geografia comarcal de Catalunya, vol. V. Enciclopèdia catalana. Barcelona, pàg. 450. SERVITJE, Jordi (2010). Veciana, on el silenci se sent. Ajuntament de Veciana.

